ธุรกิจนิคมอุตสาหกรรม

สรุปแนวโน้มธุรกิจ

ISIC : 61681023 ธุรกิจจัดสรรที่ดินเปล่า เพื่อสร้างโรงงานและโรงงานพร้อมที่ดิน

ในระยะ 1 ปีข้างหน้าธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมมีแนวโน้ม **"Positive"** โดยยังได้รับแรงหนุนสำคัญจากการย้ายฐานการผลิตมาในกลุ่มประเทศอาเซียน รวมถึงไทยมากขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนจากจีน ประกอบกับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และนโยบายส่งเสริมการลงทุนภาครัฐที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ของภาครัฐที่ต้องการผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศ และมุ่งส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางในอุตสาหกรรมสำคัญทั้ง EV, BCG, Smart Electronics และ Digital นับเป็นปัจจัยหนุนสำคัญที่จะดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศและคาดว่าจะทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อสร้างหรือขยายโรงงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจยังเผชิญกับความเสี่ยงจากเศรษฐกิจในประเทศที่อาจฟื้นตัวช้ากว่าคาด เศรษฐกิจโลกที่ยังถูกกดดันจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ รวมถึงปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมืองในประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในอนาคต นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยเสี่ยงในเรื่องของราคาที่ดินที่ปรับสูงขึ้น นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนที่ต่างก็ผลักดันนโยบายหรือให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ และอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของไทยที่มีแนวโน้มปรับสูงขึ้น นับเป็นปัจจัยที่อาจส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนและความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งชาวไทยและต่างชาติในระยะถัดไป

ภาพรวมธุรกิจ

ในปี 2566 นิคมอุตสาหกรรมของไทย มีจำนวน 68 แห่ง กระจายอยู่ในพื้นที่ 16 จังหวัด และมีพื้นที่รวมกันทั้งสิ้น 173,038 ไร่ (ตามผังแม่บท) โดยส่วนใหญ่ราว 77.9% ของจำนวนนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดเป็นนิคมฯ ที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ร่วมดำเนินการกับเอกชน และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายภูมิภาค พบว่า นิคมอุตสาหกรรมอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกมากที่สุด โดยครอบคลุมพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) คิดเป็นสัดส่วน 80.3% รองลงมาคือภาคกลาง (รวม กทม.-ปริมณฑล) คิดเป็นสัดส่วน 14.6% และภาคเหนือ 1.7% ตามลำดับ ทั้งนี้ พื้นที่ขายและให้เช่าสะสมทั้งหมดในช่วงเวลาดังกล่าวอยู่ที่ 133,219 ไร่ คิดเป็นอัตราครอบครองพื้นที่ทั้งสิ้น 75.7% ทั้งนี้ จากข้อมูลของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พบว่า กลุ่มนักลงทุนจากญี่ปุ่นยังครองแชมป์การลงทุนในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นสัดส่วน 28.9% รองลงมา คือ นักลงทุนจากจีน 12.9% นักลงทุนจากสิงคโปร์ 8.5% นักลงทุนจากอเมริกา 5.9% นักลงทุนจากไต้หวัน 5.0% และประเทศอื่นๆ 38.7% โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่เข้ามาลงทุนมากที่สุด คือ กิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรม 57.3% รองลงมา คือ อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ฯ 11.8% และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ 8.66% ตามลำดับ

อุปทานพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม

ในปี 2566 พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมสะสมทั่วประเทศตามผังแม่บทมีจำนวนทั้งสิ้น 173,038 ไร่ โดยพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่เพื่อขายหรือให้เช่าได้จำนวน 133,219 ไร่ เพิ่มขึ้น 1.7%YoY สูงกว่าอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี (CAGR) ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2562-2566) ที่ 1.4% สะท้อนให้เห็นว่าในช่วงเวลาดังกล่าวมีการจัดตั้งพื้นที่นิคมแห่งใหม่หรือมีการขยายพื้นที่เพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญจากนโยบายส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐโดยเฉพาะในพื้นที่ EEC ประกอบกับได้อานิสงส์จากการย้ายฐานการผลิตจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ซึ่งในปัจจุบันพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกมีพื้นที่สะสมมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วน 80.3% ของพื้นที่เพื่อขายหรือให้เช่าทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ กทม. และปริมณฑล สัดส่วน 9.1% และภาคกลาง สัดส่วน 5.5% ตามลำดับ

รูปที่ 1 อุปทานพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมสะสมเพื่อขายหรือให้เช่าได้

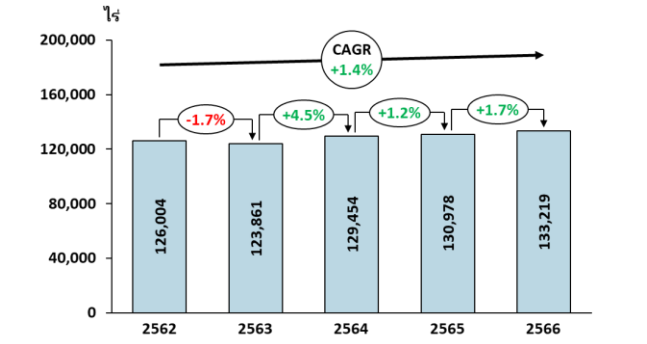

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (REIC)

ตารางที่ 1 อุปทานพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเพื่อขายหรือให้เช่า จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	สัดส่วน ปี 2566 (%)	พื้นที่เพื่อขาย/ให้เช่า (ไร่) ปี 2565	ปี 2566	%YoY
ตะวันออก	80.3	104,686	106,932	2.1
กทม. - ปริมณฑล	9.1	12,077	12,072	-0.0
กลาง	5.5	7,273	7,273	0.0
เหนือ	1.7	2,243	2,243	0.0
ใต้	1.6	2,127	2,127	0.0
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.2	1,630	1,630	0.0
ตะวันตก	0.7	942	942	0.0
รวม	**100.0**	**130,978**	**133,219**	**1.7**

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (REIC)

อุปสงค์พื้นที่นิคมอุตสาหกรรม

จากข้อมูลปี 2566 พบว่า มียอดขายหรือให้เช่าพื้นที่ทั่วประเทศอยู่ที่ 5,624 ไร่ เพิ่มขึ้น 65.2%YoY โดย 91.3% ของพื้นที่ขายหรือให้เช่าส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ EEC จากความต้องการที่มีแนวโน้มเติบโต ตามการลงทุนภาคเอกชนที่ยังขยายตัวดี โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์และผู้ผลิตชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

เข้ามาลงทุนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ หากพิจารณาพื้นที่เหลือขายทั่วประเทศ พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 32,397 ไร่ หรือคิดเป็นสัดส่วน 24.3% ของพื้นที่เพื่อขายหรือให้เช่าทั้งหมด โดยพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสัดส่วนพื้นที่เหลือขายสูงสุด 91.7% สาเหตุมาจากนักลงทุนยังให้ความสนใจน้อย เนื่องจากอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาพื้นที่ ส่วนพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ภาคเหนือ และภาคกลาง มีสัดส่วนเหลือขายอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ เนื่องจากอุปทานของพื้นที่ในการพัฒนามีจำกัด ประกอบกับความต้องการใช้พื้นที่ยังอยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง ขณะที่นิคมอุตสาหกรรมในภาคตะวันออก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ทำยอดขายได้มากที่สุด มีสัดส่วนเหลือขาย 25.5% ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการลงทุนพัฒนาพื้นที่ต่อเนื่อง ตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อรองรับการลงทุนที่ยังมีแนวโน้มเติบโตดี

รูปที่ 2 อุปสงค์ (ยอดขาย) พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมที่ขายหรือให้เช่าได้

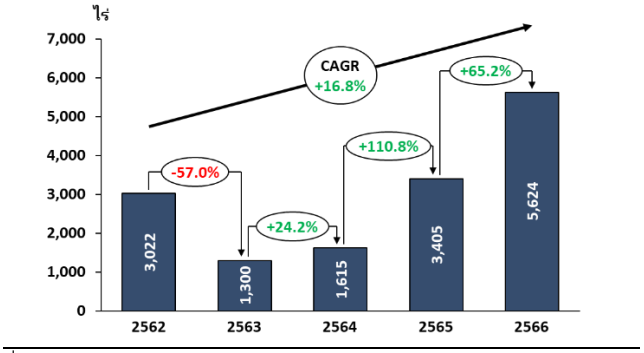

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (REIC)

ตารางที่ 2 อุปสงค์ (ยอดขาย) พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมสะสมเพื่อขาย/ให้เช่า จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	ยอดขาย/ให้เช่าสะสม (ไร่)		ยอดขาย/ให้เช่าสะสม (ไร่)		พื้นที่เหลือขาย (ไร่)	สัดส่วนเหลือขาย (%)
	2565	2566	2565	2566		
ตะวันออก	2,935	5,136	74,004	79,678	27,254	25.5
กทม. - ปริมณฑล	258	334	10,490	10,832	1,240	10.3
กลาง	-	43	5,963	6,006	1,267	17.4
เหนือ	17	26	1,915	1,939	304	13.6
ใต้	159	-	1,479	1,479	648	30.5
ตะวันตก	20	25	727	752	190	20.2
ตะวันออกเฉียงเหนือ	16	60	76	136	1,494	91.7
รวม	**3,405**	**5,624**	**94,654**	**100,822**	**32,397**	**24.3**

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (REIC)

ทั้งนี้ หากพิจารณาโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ในปี 2566 พบว่า มีจำนวน 2,383 โครงการ และมีมูลค่าสูงถึง 848.32 พันล้านบาท เพิ่มขึ้น 43.4%YoY โดยเป็นโครงการลงทุนของต่างชาติที่ขอรับการส่งเสริมจำนวน 1,394 โครงการ มูลค่า 663.24 พันล้านบาท คิดเป็น 78.2% ของมูลค่าโครงการทั้งหมด โดยโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย จำนวน 1,177 โครงการ มูลค่า 622,165 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 73.3% ของมูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุนทั้งหมด โดยเฉพาะอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมูลค่าการลงทุนสูงสุด อาทิ กิจการผลิต Printed Circuit Board (PCB) หรือชิ้นส่วน จำนวน 25 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 99,221 ล้านบาท กิจการผลิตหรือทดสอบอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำและวงจรรวม จำนวน 9 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 82,301 ล้านบาท เป็นต้น ขณะเดียวกันหากพิจารณาในมิติของพื้นที่เป้าหมาย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นโครงการที่ขอรับการส่งเสริมในพื้นที่ EEC มีจำนวน 812 โครงการ มูลค่า 379.77 พันล้านบาท เพิ่มขึ้น 24.7% และคิดเป็นสัดส่วนถึง 44.8% ของมูลค่าโครงการที่ขอรับการส่งเสริมทั้งหมด ทั้งนี้ การลงทุนจากต่างประเทศคาดว่าจะยังมีแนวโน้มเติบโตดี สาเหตุส่วนหนึ่งจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ทำให้บริษัทชั้นนำทั่วโลกแสวงหาแหล่งลงทุนใหม่ที่มีความมั่นคง มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และไม่ใช่ประเทศคู่ขัดแย้ง ซึ่งไทยยังคงเป็นหนึ่งในประเทศเป้าหมายของนักลงทุนต่างชาติที่ให้ความสนใจเข้ามาลงทุน และคาดว่าจะส่งผลให้ความต้องการพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเพื่อตั้งโรงงานเติบโตตามไปด้วย

รูปที่ 3 โครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI

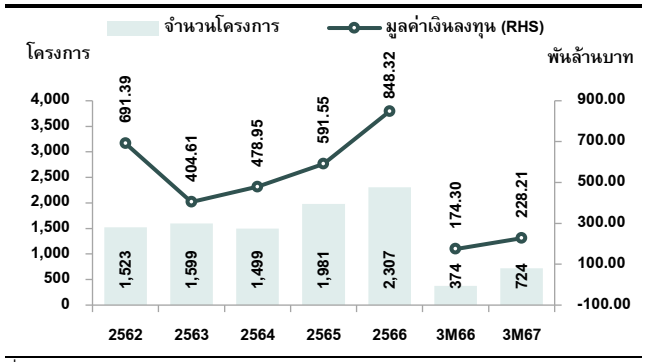

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

สถานการณ์ด้านผู้ประกอบการ

เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการรายใหญ่ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ได้แก่ บริษัท ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ WHA Group บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชัน จำกัด (มหาชน) หรือ AMATA และบริษัท ปิ่นทอง อินดัสเตรียล ปาร์ค จำกัด (มหาชน) ซึ่งจากข้อมูลปี 2566 ยอดขายที่ดินของทั้ง 3 บริษัทยังมีแนวโน้มเติบโตโดดเด่น สอดคล้องกับภาพรวมของเศรษฐกิจและการลงทุนของไทยที่มีแนวโน้มฟื้นตัวดีขึ้นจากปีก่อน โดยเฉพาะอานิสงส์จากการย้ายฐานการผลิต โดยในปี 2567 AMATA ตั้งเป้าหมายจะขายที่ดินให้ได้ 1,800 – 2,000 ไร่ หรือคาดว่าจะเติบโตขึ้นจากปีก่อน 7.9% โดยเฉพาะเพื่อรองรับกลุ่มนักลงทุนชาวจีนที่เข้ามาขยายการลงทุนต่อเนื่อง ขณะที่ WHA ตั้งเป้ายอดขายที่ดินรวม 2,275 ไร่ หรือเติบโตจากปีก่อน 14.6% แบ่งเป็นในไทย 1,650 ไร่ และเวียดนาม 625 ไร่ เพื่อ

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

รองรับการย้ายฐานทุนและฐานการผลิตที่มีเข้ามาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงยังมุ่งเน้นการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอัจฉริยะ (Smart ECO Industrial Estate) และต่อยอดสู่การเป็นผู้ให้บริการลูกค้าแบบครบวงจร ส่วนกลุ่มนิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง ตั้งเป้าหมายยอดขายและโอนที่ดินจำนวน 750 ไร่ เติบโตจากปีก่อน 28.4% ซึ่งกลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดยังคงเน้นการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นสำคัญ

รูปที่ 4 ยอดขายที่ดินของผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมรายสำคัญของไทย

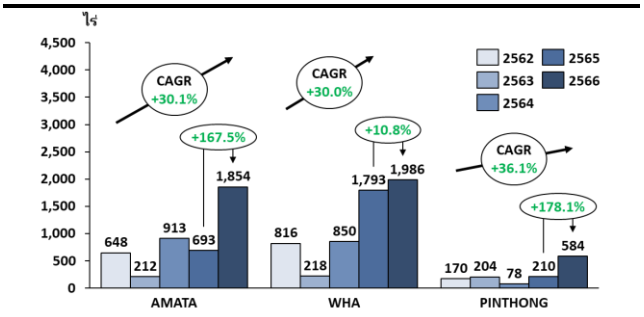

ที่มา : เอกสารนำเสนอนักลงทุนของบริษัทจดทะเบียน

แนวโน้มการเติบโตของธุรกิจ

ธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมในระยะ 1 ปีข้างหน้ายังคงมีแนวโน้มเติบโตดีต่อเนื่อง โดยได้รับแรงหนุนสำคัญจากการย้ายฐานการผลิตมาในกลุ่มประเทศอาเซียน รวมถึงไทยมากขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนจากจีนจากปัญหาสงครามการค้าระหว่างจีนและสหรัฐเป็นสำคัญ ประกอบกับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และนโยบายส่งเสริมการลงทุนภาครัฐที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง สะท้อนจากมูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ณ ไตรมาส 1 ปี 2567 ที่ยังเติบโตสูง โดยมีจำนวน 724 โครงการ มูลค่าการลงทุน 228.21 พันล้านบาท เพิ่มขึ้น 93.6%YoY และ 30.9%YoY ตามลำดับ นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ของภาครัฐที่ต้องการผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศ และมุ่งส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางในอุตสาหกรรมสำคัญทั้ง EV, BCG, Smart Electronics และ Digital นับเป็นปัจจัยหนุนสำคัญที่จะดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศและคาดว่าจะทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อสร้างหรือขยายโรงงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตาม

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจยังเผชิญกับความเสี่ยงจากเศรษฐกิจในประเทศที่อาจฟื้นตัวช้ากว่าคาด เศรษฐกิจโลกที่ยังถูกกดดันจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ รวมถึงปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมืองในประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในอนาคต นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยเสี่ยงในเรื่องของราคาที่ดินที่ปรับสูงขึ้น นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนที่ต่างก็ผลักดันนโยบายหรือการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ รวมถึงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของไทยที่มีแนวโน้มปรับสูงขึ้น นับเป็นปัจจัยที่อาจส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนและความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติในระยะถัดไป

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

LH BANK BUSINESS RESEARCH

ดร. ธนพล ศรีธัญพงศ์
ผู้อำนวยการอาวุโส สายงานวิจัยธุรกิจ

นันทพงศ์ พันทวีศักดิ์
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

ธรัทนล ศรีทองเติม
นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

เชี่ยวชาญ ศรีชัยยา
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

วิลันดา ดิสรเตติวัฒน์
นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

วัชรพันธ์ นิยม
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

ณวัชร์ หันสุเวช
นักวิเคราะห์อาวุโส (Thematic)

ศรีอำไพ อิงคกิตติ
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

วิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)

ฉับไว เข้าใจ ตอบโจทย์

Scan Here
For More Articles
https://www.lhbank.co.th/economic-analysis/

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง